

[N. Chr. Christensen.]

Sygekasser paa lige Fod med den Befolkningsdel, de skattemæssigt er ligestillet med.

Det kan ikke være rigtigt sygekasse-mæssigt at behandle disse Mennesker efter Landkommunernes Forhold, men skattemæssigt efter Købstædernes. Det vil formodentlig være vanskeligt at gennemføre en Ordning, saa der inden for alle Sygekasser er en særlig Indtægtsgrænse, hvorfor den letteste Vej synes at være den, at man giver disse Borgere Adgang til at blive optaget i en Købstadsygekasse. Jeg vil henstille til den højtærede Socialminister at finde Udvej herfor.

Socialministeren (Strøm): Efter Folkeforsikringsloven er det saadan, at der som nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse kun kan optages ubemidlede Personer af Arbejderklassen og med dem i økonomisk Henseende ligestillede Mænd eller Kvinder. Afgørende for om en Person kan være Medlem af en Sygekasse, er det, at hans Indtægt ikke overstiger nogle af Socialministeriet fastsatte Indtægtsgrænser, der skal fastsættes saaledes, at de svarer til faglærte Arbejders Aarsindtægt med fuld Beskæftigelse. Indtægtsgrænsen fastsættes paa Grundlag af de af Det statistiske Departement meddelte Oplysninger om faglærte Arbejders gennemsnitlige Fortjeneste, og Indtægtsgrænsen skal fastsættes særskilt for hver af de i Loven omhandlede Kommune-grupper, det vil sige København, Købstæderne og Landkommunerne.

Om en Person kan være Medlem af en Sygekasse, beror herefter paa, om hans skattepligtige Indtægt, det vil sige hans Indtægt efter Fradrag af Skatten for det paagældende Aar, ikke overstiger den Indtægtsgrænse, der gælder for den Kommune-gruppe, i hvilken han bor. Et andet Spørgsmaal er det, om det er rimeligt, at en Person, der arbejder i en Købstadkommune, hvor een Indtægtsgrænse gælder, men bor i en Landkommune, hvor en anden Indtægtsgrænse gælder, skal have sit Forhold til Sygekassen bestemt efter Gennemsnitsindtægten for Landkommunen, men det er et Spørgsmaal, som det Udvalg, der for Tiden arbejder med Sygekasselovgivningen, vil have Opmærksomheden henvendt paa.

Naar det ærede Medlem nu over for mig rejser Spørgsmaalet om, hvorledes en Person, der betaler Erhvervsskat, er stillet over for de omtalte Indtægtsgrænser, kan jeg kun sige, at dette Spørgsmaal er helt uden Forbindelse med Indtægtsgrænsen. Som jeg nævnte før, er det Indtægten efter

Frdrag af Skatten, der er afgørende for et Medlemsskabs Bevarelse.

N. Chr. Christensen: Jeg takker den højtærede Socialminister for Svaret, men jeg beklager, at han egentlig gik uden om det, der var Kærnen i det Spørgsmaal, jeg stillede til ham. Jeg er naturligvis ganske klar over, efter hvilke Regler man kan blive optaget i en Sygekasse, men Spørgsmaalet havde til Hensigt at slaa fast, at adskillige Funktionærer og Arbejdere, som bor i Forstadkommuner, og som skal betale den samme Skat, som der betales i den Kommune, hvor de har deres Arbejde, bliver ringere stillet, end hvis de kunde faa Bolig i den Kommune, hvor de har deres Arbejde. Det er kun dette enkle Forhold, som jeg synes burde rettes i denne Forbindelse, og naar man indtægtsmæssigt, skattemæssigt og udgiftsmæssigt i det hele taget ligger paa Niveau med Købstaden og saa alligevel bliver smidt ud af Sygekassen ved 6 000 Kr.s Grænsen, saa er der her et Misforhold. Jeg taler kun om de erhvervsbeskattede, ikke om de andre Beboere i Forstadkommunen. Jeg ønsker, at dette Forhold maa blive ændret, og da jeg ved, at den højtærede Socialminister nærer megen Interesse for disse Spørgsmaal, vil jeg bede ham medvirke til at faa det uretfærdige Forhold, der er til Stede, rettet.

Socialministeren (Strøm): Det er klart, at jeg meget gerne vil medvirke til at rette de uretfærdige Forhold, der eksisterer, men Forholdet er jo det, at det er Arbejdslønnen, der er afgørende paa dette Omraade, altsaa hvad man tjener i København, i Købstæder og paa Landet. Saa kan man naturligvis rejse det Spørgsmaal, om det er retfærdigt, at Arbejderne ikke tjener det samme i Købstæderne, paa Landet eller i København, men det Udvalg, der arbejder med disse Spørgsmaal for at skabe en rimelig Ordning, vil sikkert undersøge, om der kan rettes noget paa det af det ærede Medlem nævnte Felt.

Hermed sluttede Spørgsmaalet, og Spørgetiden var dermed til Ende.

Formanden: I Skrivelser af 30. Januar d. A. meddeler Ministeren for Handel, Industri og Søfart, at han ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 117 af 30. Marts 1940 om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser,

Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 272 af 15. Maj 1946 om Tillæg